

ми... — говорѣше тя и сжщо като свое соб-
ствено дете, притискаше теленцето въ прегръд-
китѣ си. Съ бързи крачки тя се насочи къмъ
дама. Следъ нея подтичваше телицата и довѣр-
чиво държеше главата си до самото ѝ рамо.

Усмехнати, Ерофимъ и Маринъ бѣха се спрѣ-
ли и гледаха. Следъ туй и тѣ тръгнаха ната-
тъкъ.